

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

§. Primvs. Amicus fidelis inducere conabitur ægrum ad tempestiuam
confeßionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

38 AMICI FIDELIS
cordis tui; ibique me absconde & pro-
tege; donec animam meam dignam
effeceris, quæ post hanc vitam incurrat
in amplexus tuos, osculumque æternæ
pacis accipiat. Amen.

CAPVT SECVNDVM.

*Quomodo inducendus aeger ad Ec-
clesiæ Sacramenta ritè
obeunda.*

§. PRIMVS.

*Amicus fidelis inducere conabitur
aegrum ad tempestiuam
confessionem.*

AMicus fidelis, ægrotantem suavi-
ter & fortiter inducet ad pecca-
torum suorum confessionem salutariter
obeundam: ne, quod sæpè accidit,
quando maximè necessaria est, minùs
accuratè fiat. Quando enim decumbit
corpus dolore iam euictum, mens ip-
sa atque ratio ob dolorum commu-
nionem participationemque ita hebetat

cit atque obtunditur, vt ægrè scele-
rum suorum numerum inire, gravita-
temque expendere queat; (nedum pœ-
nitundinis lacrymas de ijs elicere) adeò
vt magis extorta tunc per vim con-
fessio quàm spōtanea censeatur. Dam-
nanda proinde illorum negligentia, ne
dicam dementia, qui, licet probè sciāt
habere se animum vulneribus multis
saucium, tardissimè tamen, & non nisi
mortis iam iam impendentis metu, de
medela cogitant. Videat igitur Ami-
cus fidelis, quomodo tanto malo ob-
uiam eat.

1. Dicat morbos, vt plurimùm,
Domini Dei nuntios esse, per quos
miseri peccatores admonentur vt ad
misericordiæ diuinæ tribunal festinēt,
ne Iustitiæ rigorem, vel in hoc, vel in
futuro sæculo cogantur experiri. Si-
miles sumus Israëlitis, quos, rerum
luxus & abundantia longiùs à Dei sui
cultu & veneratione remouebat; mor-
bi verò & calamitates in viam rectam
reducebant, vnde illud: *Multiplicate* *Psalm.*
sunt infirmitates eorum, postea acceleraue- 15.
runt.

C 4

2. Di-

40 AMICI FIDELIS

Cap.
59.

2. Dicat, Dominum Deum qui insinuat delicias suas esse cum filiis hominum, ambire eius amicitiam & familiaritatem; sed, pro dolor! arceri muro alicuius iniquitatis quam videt in anima eius; ait enim Isaias: *Iniquitates vestra diuiserunt inter vos & Deum vestrum.* Tollenda ista diuisio per accuratam peccatorum confessionem.

Peccatorum expiatio non modò ad animi, sed ad corporis etiam incolumitatem plurimùm confert: sublatà enim causà tollitur effectus. Id videre est in ægro illo quem languor continuus duo de quadraginta annos apud probaticam piscinam attinebat: perfanato enim dicitur: *Iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Verbum istud, *iam*, indicat antea peccasse, quàm in languorem incideret. Obseruat id, & obseruationis suæ meminit Innocentius III. in diplomate illo quo cauet seuerissimè, ne medici priùs corporibus quàm Sacerdotes animis curandis operam nauent.

Nam cur

Qua

*Quae ledunt oculos festinas demere, si quod
Est animum, differs curandi tempus in
auum?*

*Non demoreris in errore impiorum, ait Ec-
clesiasticus cap. 17. ante mortem confite-
re. Confiteberis viuens, viuus & sanus con-
fiteberis, & laudabis Deum, & gloriaberis
in miserationibus illius, quas nempe vbe-
res experieris: sequitur enim: Quam
magna misericordia Domini, & propitiatio
illius conuertentibus ad se!*

Hæc, aut his affinia afferri poterunt,
vt æger ad spontaneam peccatorum
confessionem adducatur.

Vbi hoc ab eo, Amicus fidelis ob-
tinuerit; totus erit vt in illo, doloris
sensum excitet, posita ante oculos Dei
offensæ maiestate ac bonitate; offen-
dentis verò malitia ac vilitate.

Bene etiam æstimetur Diuinæ Iu-
stitiæ zelus, qui neque cum Angelis
peccantibus, neque cum Protoplastis
dissimulauerit: sed illos è cælo; hos
verò, è terrestri paradiso, vel ob no-
xam vnicam deturbauit. Tanto enim
odio lethale peccatum prosequitur, vt
iactum impunitumque sinat nemi-
nem,

42 AMICI FIDELIS

nem, qui se eo contaminauerit. Adde
plura quæ occurrent ad exaggeran-
dam siue peccatoris ingratitude,
siue peccati grauitatem.

Videndum tamen quatenus: ne pro
contritione, desperationem excitet;
vtramuis in partem grauitate peccari
potest, vel nimis blanditijs fallendo
ærotum; vel intempestiua austeritate
perterrendo.

Inter vtrūque tene: medio tutissimus ibis.

Ad dolorem excitandum de peccatis,
Sanctorū qui in eo excelluerūt exem-
pla plurimūm conducere certum est:
quare è sacris paginis adduci poterunt
Dauidis, Petri, Magdalene lacrymæ.

Vitæ item Sanctorum, eiusmodi
exemplorum affatim suggerent. Pla-
cet vnius Augustini meminisse. In ea
ægritudine (ait Possidonius vitæ scri-
ptor) quæ ei postrema extitit, describi
sibi iussit Psalmos Dauidicos, qui ad
pœnitentiam pertinent, ipsosque qua-
terniones iacens in lecto, contra parie-
tem positos, diebus suę infirmitatis in-
tuebatur & legebat, & iugiter ac vber-
tim flebat. Obseruanda hîc, ait Car-
dinalis

dinalis Bellarminus, duo illa verba, iugiter ac vbertim flebat. Non enim vna die vel hora contritioni vacauit, sed per dies plurimos, sæpissimè ac copiosissimè peccata sua, licet à regeneratione sua, pauca & leuia, defleuit & expiauit. Audite iam, quàm admirabili epiphonemate vltimam sanctissimæ vitæ periodum obsignauerit: Nemo, quamuis sanctus, & perfectus, hinc decedere debet, nisi sit ante de peccatis suis confessus, & Domitici Corporis viatico instructus.

Augustino assentitur Gregorius, lib. 13. Moral. Electorum mentes, inquit, quò ampliùs æterno Iudici appropinquare se sentiunt, eò ad discutiendos seipsos terribiliùs excitantur ac properant, quia propinquum sibi iudicium iugiter suspicantur.

De B. Paula scribit Hieronymus ad Eustochium, leuia peccata ita planxisse, vt illam grauissimorum ream esse crederes. Quid ergo peccatores de magnis sceleribus agere debent, quando perfecti leuia quoque delicta, quasi grauissima lugent? inquit Sanctus Isidorus.